

Gera Jansma-Van Schouwenburg

Kerstspel voor de huiskamer

Kleine Wim zit met zijn grotere boer en zus, Jan en Jet, bij de kerstboom. Jet heeft zojuist het kerstverhaal voorgelezen. Wim vond het prachtig. Hij zou ook wel, net als de koningen, geschenken willen brengen aan het Kind in Bethlehem. Jan en Jet doen mee, alle drie zoeken ze een geschenk uit. Daarmee gaan ze op pad. Maar onderweg raken ze stuk voor stuk hun gave kwijt, en Bethlehem vinden ze niet. Met lege handen komen ze bij de kerstboom terug: ze hebben niets meer voor het Kindje in Bethlehem.

Maar jullie hebt immers alles gegeven? zegt moeder. En vader meent: eigenlijk hebben jullie Bethlehem wèl gevonden . . .

Zo is in het kort de inhoud van het volgende spelletje. Lees, voor je het op een van de kerstdagen gaat spelen in jullie huiskamer, met elkaar het stuk goed door. De hele familie kan meedoen, zelfs oma. Als je met voldoende kinderen bij elkaar bent, kun je het ook zonder volwassenen instuderen.

Zoek alles uit wat je nodig hebt, verdeel de rollen, en richt de kamer waar de kerstboom staat als speelruimte in.

Ga daarna spelen, een keer, twee keer, net zolang tot het gaat. Je hoeft de rollen niet uit het hoofd te leren, als je maar weet wat er gaat gebeuren. Maak het langer of korter, net zoals je invalt. Maar spreek met je eigen woorden. Je zult zien dat het spel dan veel mooier wordt dan het geschreven staat.

Veel succes!

OP ZOEK NAAR BETHLEHEM

spelers: 3 kinderen: kleine Wim, Jan en Jet
oud vrouwtje met blok hout
jongetje met mand
jonge man en vrouw bij wiegje of bedje
vader en moeder

nodig: omslagdoek
stuk brood
kaars
blok hout
mand
(poppe)wieg of bed

EERSTE TAFEREEL

Wim, Jan en Jet zitten bij de kerstboom (als die er niet is, bij een tafeltje)

Jet op bankje, boek op schoot

Wim en Jan elk aan een kant

Jet „En de koningen brachten geschenken voor het kleine Kindje Jezus . . .”

Wim Hè, wat een mooi verhaal!

Jan 't Kerstverhaal. Poeh, dat heb ik al zo vaak gehoord.

Jet Nou, dat geeft toch niks?

Wim *(dromerig)* Als ik een herder was, of een koning . . .

Jan Wat dan? Wat deed je dan?

Jet Dan ging je zeker ook naar Bethlehem.

Wim Dan bracht ik ook geschenken mee.

Jan *(opspringend)* Dàt gaan we doen. Vooruit, alle drie een geschenk uitzoeken.

Jet Hè ja; Wim, ga jij ook wat halen.

Wim Maar dat kan toch niet? Hier is Bethlehem niet.

Jan *(ongeduldig)* Joh, we doen net alsof. Als je 't goed speelt is het net echt.

Jet *(haalt doek, bijvoorbeeld uit een kast)*

Kijk, ik heb een warme wollen doek, want kleine kindertjes hebben 't gauw koud.

Jan En hier is een flink stuk brood voor de dieren in de stal.

Wim Ik neem een kaars mee, voor als het donker wordt.

Jan Kom. Ik loop voorop, want ik zoek de weg. We gaan door een groot en donker bos.

Jet Wij komen achter je aan. Ga je mee Wim? *(slaat doek om en neemt Wim bij de hand. Hij houdt zijn kaars voor zich uit)*

TWEDE TAFEREEL

Jan, Wim en Jet lopen een eindje. Er strompelt een oud vrouwtje met een blok hout langs. Ze gaat zuchtend zitten.

Wim Wat een oud vrouwtje gaat daar. Zag je dat Jet?

Jet *(kijkt om)* Ze is op een boomstronk gaan zitten.

(ze staan samen stil; Jan die doorgelopen is draait zich om en roept)

Jan Hee, waar blijven jullie?
Wim Kom 's hier!
Jet Kunnen we u helpen?
Vrouwjtje Ach nee kinderen, dank je wel. Als ik uitgerust ben ga ik verder. Ik heb een stuk hout gezocht in het bos.
Jan Zal ik dat eens even voor u dragen? Ik ben sterk!
(hij neemt het blok op)
Vrouwjtje Nou, dat is fijn jongen. Dat blok is zwaar.
(ze gaan met zijn vieren op weg, 't vrouwjtje strompelt achteraan. Na een stukje lopen blijven ze bij een (kamer)deur staan.)
Hier is het. Leg het blok maar neer. Dank jullie wel. Ik ga dadelijk vuur maken, dan word ik wel weer warm.
Jet Heeft u het zo koud? U hebt ook veel te weinig aan.
(ze grijpt de doek en legt die om de schouder van de vrouw)
Zo, dat is beter. Het is een lekker warme doek.
Vrouwjtje Dank je, lieve kind, dank je heel erg.
(Ze neemt het blok en gaat door de deur, die ze achter zich sluit; de drie kinderen staan een beetje bedremmeld buiten)
Jan Sufferd, nou ben je je geschenk kwijt.
Jet *(haalt schouders op)*
Nou ja, ik kon haar toch niet zo in de kou laten?
Wim We hebben het brood nog. En de kaars.
Jan Dat is waar. Vooruit, verder maar weer.
(ze stappen op, in dezelfde volgorde)

DERDE TAFEREEL

*Er komt een jongen aan met een mandje. Hij houdt Jan tegen.
Jet en Wim komen erbij staan.*
Jongen Zeg, wil je m'n konijntje kopen?
Wim Wat moet ik met een konijn? Wil je hem kwijt?
Jongen Ik wil 'm helemaal niet kwijt.
Jet En je gaat hem verkopen!
Jongen Ja, 't beest moet toch eten. Hij heeft honger, en ik heb niks voor hem.
Wim Jan heeft wel een stukje brood.
Jan *(boos)* Hou toch je mond joh, dat is toch mijn geschènk!
Jet Laat eens kijken.
(jongen zet mand op de grond en doet hem open. Ze hurken eromheen)
Wim Wat een lief konijntje!
Jet *(aait)* Hij heeft zo'n zacht vel.
Jan Zo'n konijn zou ik ook wel willen hebben. Zonde om zo'n beest weg te doen. *(Hij pakt zijn brood en breekt er een stukje af)*
Hier, eet op. Arm dier, heb je zo'n honger?
(Plotseling duwt hij de jongen de rest van het brood in de hand)
Daar, pak aan. Enne, zorg maar goed voor hem . . .
(Jan draait zich om en loopt weg, trekt Jet en Wim mee. Jongen kijkt ze verbluft na, pakt zijn mand en loopt de andere kant uit.)
Jet Nou ben jij je geschenk ook kwijt.
Jan *(haalt schouders op)*
Dat beest kan ook niet helpen dat hij honger heeft.

Wim We hebben mijn kaars toch nog.
Jan Die nemen we mee. Kom!

VIERDE TAFEREEL

*In een donkere hoek van de kamer stellen we ons een huisje voor. (Maak eventueel een afscheiding met wasrekjes of iets dergelijks)
(Binnen in het donker zitten een jonge man en vrouw bij een wiegje of bedje. De kinderen komen aanlopen. Wim houdt zijn kaars nog steeds stevig vast)*

Jet Kijk eens, wat een grappig huisje!
Wim Het lijkt wel het pannekoekenhuisje van Hans en Grietje . . .
Jan Nou, dan zullen we eens kijken waar de toverheks is.
(ze gaan alle drie door het raam staan gluren)
Jet *(verschrikt)* Joh, er wonen mensen!
Jan Nou, we mogen toch wel kijken! We doen toch zeker niks.
(deur gaat open, jonge man komt naar buiten)
Man Zoeken jullie iets?
Jan We kijken alleen maar.
Jet We wisten niet dat hier mensen wonen. Het zag er zo donker uit.
Wim Hebt u geen licht?
Man Er is hier in 't bos geen elektrisch licht. We branden meestal een olie-lamp.
(jonge vrouw komt erbij)
Vrouw Jullie mogen wel even binnenkomen!
(ze schuifelen allemaal naar binnen)
Jet O, daar staat een wieg. Heeft u een baby?
Vrouw Ja, we hebben een klein jongetje.
Wim *(opgetogen)* Dan zijn we toch in Bethlehem!
Vrouw *(lachend)* Nee, hier is Bethlehem niet.
Jan Maar waarom is de olielamp niet aan? 't Is hier pikdonker.
Man De olie is op. Ik moet morgen eerst nieuwe halen in het dorp.
Vrouw *(loopt naar de wieg en neemt kind (pop) op)*
Kom maar jongetje, ik zal je helpen. Hè, lastig, zo zonder licht.
Wim U mag mijn kaars wel even gebruiken.
Man Dat is aardig van je. *(Steekt kaars met lucifer aan. Ze gaan allemaal om de vrouw staan en kijken naar het kind)*
Jet Wat een schattig kindje!
Jan Nou, ik vind 't maar een wurm, hoor.
Jet Doe niet zo flauw, jij.
Vrouw Fijn om wat licht te hebben. Dat mag niet meer, dat we zonder olie zitten.
Wim *(spontaan)* U mag de kaars best houden, hoor!
Jet en
Jan *(geschrokken)* Wim, je geschenk!
Wim Gaan jullie nou mee . . . Dag meneer, dag mevrouw.
Vrouw Dag kinderen.
Man En nog wel bedankt!
Jet, Jan Dag mevrouw, meneer.
(ze gaan alle drie naar buiten)
Jan Ziezo, nou hebben we niks meer.

Wim Ze zaten zo in het donker . . .
Jet Laten we maar naar huis gaan.
Wim Bethlehem is hier toch niet.
(ze lopen weg, in de richting van de kerstboom)

VIJFDE TAFEREEL

De kinderen komen weer bij de kerstboom terug, waar vader en moeder wachten. De andere meespelers en huisgenoten komen stilletjes om de boom staan.

Jan Daar zijn we weer.
Jet Zonder geschenken.
Wim En Bethlehem hebben we niet gevonden.
(*Jet hurkt bij de boom, Wim gaat naast haar op zijn knietjes zitten, Jan gaat naast hen staan*)
Jet Ik had een warme wollen doek voor 't kleine kindje in de kribbe. Maar die heb ik aan een oud vrouwtje gegeven. Ze had 't zo koud.
Jan Het brood voor de os en de ezel in de stal heb ik aan een konijn gegeven, dat honger had.
Wim Mijn kaars brandt bij een kindje dat in het donker lag. Maar 't was het kerstkindje niet . . .
Jet We hebben niets meer om te geven.
Moeder Maar jullie hebben alles gegeven!
Vader En ik geloof, dat jullie Bethlehem toch hebt gevonden . . .

